

[Wilhelm]

Hvad angår varslingsfristerne, kunne de være meget værre end forudsat. Hvis der f. eks. var tale om et isoleret angreb på Danmark, ville hverken det strategiske eller det taktiske varsel være mere end nogle få minutter. Selv om forsvarskommandoen opererer med den mulighed, anser jeg imidlertid et isoleret angreb på Danmark for helt usandsynligt. De nævnte varslingsfrister svarer til den mere sandsynlige situation, at konflikten opstår andetsteds, eskalerer og derved giver et »strategisk varsel« på en uges tid, mens det »taktiske varsel« på et par timer svarer til den tid, der er til rådighed, fra det øjeblik der tilkaldes forstærkninger, til modstanderen bliver klar over, at forstærkninger er undervejs og derfor selvfølgelig bestræber sig på at ødelægge de nævnte militære installationer.

Som nævnt anser jeg disse forudsætninger for hørende til blandt de mere realistiske, men skal ikke have det mindste imod, at redegørelsen kommer til at omfatte også andre, nærmere præciserede situationer.

Jeg betragter det som en selvfølge, at en redegørelse for civilbefolkningens vilkår i den ene eller den anden nærmere præciserede situation må omfatte overslag over antallet af omkomne, over kapaciteten af beskyttelsesrum, over disse rums effektivitet i den konkrete situation, over overlevelsesmulighederne i disse rum, over evt. evakueringsplaner, over intensiteten af den radioaktive stråling i de forskellige dele af landet, over levnedsmiddelforsyningen, over konsekvenserne af civilforsvarsstyrelsens »blive-hjemme-politik« som svar på atomvåbenangreb, over epidemierisici, over varigheden af det nødvendige ophold i beskyttelsesrum, over mulighederne for at informere befolkningen om radioaktivitetsniveau og sikringskrav, om vand- og luftforsyning, om behandlingsbehovet og behandlingsskapaciteten, om foranstaltninger mod paniksituationer og om alle andre praktiske forhold, som er af afgørende betydning for civilbefolkningens overlevelsesmuligheder.

Besvarelse (31/10 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg har drøftet spørgsmålet med indenrigsministeren, og vi kan ikke anbefale, at styrel-

sen iværksætter undersøgelser med henblik på en redegørelse af det anførte indhold.

Det vil kræve en betydelig indsats af ressourcer, og de resultater, en sådan undersøgelse kan give, vil i alle tilfælde kun kunne belyse ét af mange mulige forløb, og de vil være afhængige af den række af forudsætninger, man bygger analysen på.

Det er nødvendigt, at civilforsvarsstyrelsen anvender de ressourcer, den råder over, på mest muligt at fremme det planlægningsarbejde, regeringen har pålagt styrelsen at iværksætte vedrørende en udbygning af beredskabet mod kemiske kampstoffer, politiets civilforsvar, sirenemateriel til varslings- og beskyttelsesrum. Planlægningen på disse områder skal fremmes mest muligt med anvendelse af de ressourcer, styrelsen råder over.

Det er regeringens forventning, at dette planlægningsarbejde vil resultere i en organisering m. m. af civilforsvaret, som giver befolkningen den størst mulige beskyttelse.

Spm. nr. 70

Til *ministeren for skatter og afgifter (20/10 80)* af:

Voigt (FP):

»Hvor meget er charterrejser faldet i april og juli kvartalerne 1980 i forhold til de samme kvartaler fra 1979?«

Besvarelse (29/10 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Ifølge oplysninger fra toldvæsenet er antallet af afgiftspligtige charterpassagerer faldet fra 284.833 i april kvartal 1979 til 222.129 i april kvartal 1980 eller med 22 pct. Antallet af passagerer var i juli kvartal 1979 323.174 og er faldet til 236.519 i juli kvartal 1980 eller med ca. 27 pct.

Spm. nr. 71

Til *ministeren for skatter og afgifter (20/10 80)* af:

Voigt (FP):

»Hvor meget er chartertrafikken faldet i september 1980 i forhold til september 1979?«